

Nr 374

Av herrar **Nordgren** och **Westberg**, om undantag från allmän varuskatt för dentaltekniska alster.

(Lika lydande med motion nr 305 i Första kammaren)

För att kunna utföra tandvård är tandläkarna beroende av dentaltekniskt arbete. Detta utföres dels av fristående dentaltekniska laboratorier, dels av hos tandläkarna anställda tekniker. Enligt nu gällande bestämmelser utgår omsättningsskatt på de arbeten som levereras från de fristående dentaltekniska laboratorierna men icke på de arbeten som utföres av hos tandläkare anställda tekniker. Eftersom huvuddelen av de dentaltekniska produkterna kommer från fristående dentaltekniska laboratorier drabbar omsättningsskatten praktiskt taget hela den dentaltekniska branschen.

Från allmän omsättningsskatt har undantagits hälsovård och sjukvård. Anledningen härtill är väl främst av social natur. Till en del torde undantaget emellertid även vara skattetekniskt betingat med hänsyn till att det här är fråga om personliga tjänster.

Det dentaltekniska arbetet utgör en integrerande del av den sjukvård som tandläkarna bedriver och borde därför i konsekvens härmed också vara undantaget från omsättningsskatt.

De kostnader som konsumenterna — patienterna — i dag har att ikläda sig för dentaltekniskt arbete är högst betydande. Någon exakt siffra beträffande omsättningen i dentalyrket i Sverige är ej möjlig att ge. Det kan, med utgångspunkt från riksbankens uppgifter på guld försålt till tandtekniska laboratorier, dock nämnas att guldarbetena belöper sig till ca 75 milj. kr. per år. Eftersom dessa motsvarar ca 25 % av produktionen inom laboratorierna, torde den totala omsättningen kunna uppskattas till ca 300 milj. kr. per år.

En annan uppgift som kan vara ägnad att belysa omfattningen av tandtekniskt arbete och dess betydelse för den enskilde konsumenten härrör sig från en av Sifo gjord undersökning på uppdrag av Tandvärnet. Denna visade att minst var sjunde svensk mellan 15 och 75 år var bärare av helprotes.

Inom den dentaltekniska branschen har gjorts omfattande detaljstudier och kostnadsanalyser. Dessa visar att materialkostnaden ligger mellan 15 och 20 % av arbetenas utpris från laboratorierna. Den alldeles övervägande kostnaden är alltså att hänföra till rent dentaltekniskt arbete. Det synes oss principiellt felaktigt att göra skillnad på detta kvalificerade arbete och det arbete som tandläkare och läkare utför. Ändock utgår, enligt nuvarande bestämmelser, omsättningsskatt på hela kostnaden för det dentaltekniska arbetet, trots att huvuddelen av kostnaderna icke är att hänföra till materiel.

Det må här erinras om att allmänna skatteberedningen i sitt förslag till mervärdeskatt föreslagit att undantaget från skatteplikt för bl. a. läkemedel skall bli bestående. Enligt vår uppfattning är de produkter som framkommer vid dentaltekniskt arbete väl att jämföra med läkemedel, varför de alltså bör följa samma bestämmelser.

Nämnas kan också att exempelvis Sveriges tandläkareförbund, vars medlemmar i högsta grad är berörda av det aktuella ärendet, vid sin remiss beträffande mervärdeskatten underströk nödvändigheten av att undanta de dentaltekniska arbetena från mervärdeskatt.

Det förhållandet att dentaltekniska arbeten tillverkade av tekniker anställda hos tandläkarna är befriade från omsättningsskatt, under det att laboratoriernas arbeten belastas med skatt, utgör naturligtvis en ur konkurrenssynpunkt betydande nackdel för laboratorierna och kan, när nu skatten stiger med nära 10 %, medföra att tandläkarna i allt större utsträckning använder sig av anställda tekniker. Här motarbetar omsättningsskatten en arbetsfördelning, som befunnits effektiv och riktig. De dentaltekniska laboratorierna, som i regel betjänar flera tandläkare, har under samma konkurrensbetingelser större möjligheter än den enskilde tandläkaren att satsa på såväl personell som teknisk utrustning, som ger en rationell produktion, vilket kommer såväl tandläkare som allmänheten till godo.

Hänvisande till vad ovan sagts hemställer vi,

att riksdagen måtte besluta att fr. o. m. den 1 juli 1965 undanta dentaltekniska alster från den allmänna varuskatten och sålunda antaga följande

Förslag

till

förordning angående ändring av 10 § 1 mom. förordningen den 1 december 1959 (nr 507) om allmän varuskatt.

Häri genom förordnas, att 10 § 1 mom. förordningen den 1 december 1959 om allmän varuskatt skall erhålla följande ändrade lydelse.

§ 10.

1 mom. Från skatteplikt — — — särskild avgift.

8. Läkemedel, som försäljes enligt recept eller till sjukhus, ävensom dentaltekniska alster, som försäljas till tandläkare eller sjukhus.

—————

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1965.

—————

Stockholm den 27 januari 1965

Hans Nordgren

Olle Westberg